

החוג למוסיקה

ContComp

הרצאות, קונצרטים, סדנאות ודיונים

בנושא קומפוזיציה בת-זמננו

ימים א'-ה', 14-18 במאי 2017

באוניברסיטת חיפה

Deutschlandradio Kultur

הערכה רבה ותודה לבבית מסורות לאנשים היקרים שעמלו לאורך זמן ובמאמצים גדולים להפיק את סדרת אירועי

ContComp בשנתו הרביעית:

ורד לוינסון, טל לנדסהוט, מאירה רוטמן ומיכל גולן יכלו לשפע ענייני ההפקה המורכבת ומלוות את ContComp יום יום,

אירוע אירוע, שעה שעה.

נאסר חלילה טרח ונערך בקפידה רבה ושקד על ענייני הסאונד והטכנולוגיה בקונצרטים למיניהם.

חיים חייט, איתן יעקבי ועאדל סמעאן מתכוננים ומסדרים ומתרוצצים, מגלים הבנה ונענים לקריאה.

תודתנו העמוקה ל**רקטור האוניברסיטה, פרופ' גוסטבו מש, ולדיקן הפקולטה למדעי הרוח, פרופ' גור אלרואי**, שהעמידו

לרשותנו את המשאבים הדרושים לעריכת ContComp;

לאנשים שמחוץ לאוניברסיטה שעומדים לצדו ביזמה ובתמיכה: מתאם הצליל (וידיד נפש אישי) **גידי בוס** ו-**Volker Michael**,

עורך תכניות ב-DeutschlandRadio Kultur;

ולגופים (= שותפים לדרך) שמסייעים בעדנו לקדם את מה שיקר ללבנו: **מכון גתה ומכון התרבות האיטלקי**.

כבוד ויקר לעמיתים ולידידים שחלקו מחשבות, השפיעו עצות טובות והצטרפו לעשייה.

ברכת ברוכים הבאים ותודה לאורחינו מחו"ל: המלחינה **Lucia Ronchetti**, הזמרת **Olivia Stahn**,

נגני רביעיית הגיטרות מקלן, **ד"ר דן תדהר**

תודה גדולה (וסליחה שאין אנו מונים אותם כאן בשמותיהם המלאים) לכל המוסיקאים והאנסמבלים, המרצים, היוצרים,

האמנים ואנשי התרבות והרוח שנענו להזמנתנו להופיע

ב-ContComp ולהרחיב את דעתנו ואת לבנו.

מארגני הכנס: פרופ' איתן שטיינברג, פרופ' יובל שקד

מפיקי הכנס: ורד לוינסון, טל לנדסהוט, מאירה רוטמן, מיכל גולן

עורך התכנייה: יובל שקד

עיצוב גראפי של כריכת התכנייה: מרינה בוגיב

יום ראשון, 14.5.17

קונצרט 15:45-14:15, אודיטוריום מוזיאון הכט (בניין ראשי)

רביעיית הגיטרות מקלן (קונצרט במסגרת סדרת הקונצרטים האוניברסיטאית)

יצירות מאת גיאורג פרידריך האס, מאייקו קובו, פליו גאסול

הרצאה 17:45-16:15 המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, אולם 207

הרצאת המעבדה המוסיקולוגית מס' 1

ד"ר דן תדהר (אוניברסיטת קיימברידג', בריטניה): מוסיקה ומדעי הרוח הדיגיטליים

יום שני, 15.5.17, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

הרצאה 11:45-10:15, אולם 207

הרצאת המעבדה המוסיקולוגית מס' 2

ד"ר דן תדהר: אתגרים במוסיקולוגיה דיגיטלית ובאחזור מידע מוסיקלי (Music Information Retrieval)

קונצרט 15:45-14:15, חדר 322

הפסנתרנית, מופע אלקטרו-אקוסטי מצויר – ארבע נובלות גרפיות בליווי פסקול מאת שירה לגמן

מבוסס על סיפורים מצוירים של עדי קפלן ושחר כרמל

שירה לגמן, פסנתר

הרצאות זוטא 17:45-16:15, חדר 322

ד"ר מעיין צדקה (החוג למוסיקה): על מוסיקה מתחת למים וחיות אחרות

ד"ר תומר הישג (החוג למוסיקה): *דוד וגוליית* – קנטטה מאת אהרון חרל"פ: התייחסותו של המלחין לטקסט ולדרמה

פרופ' עודד זהבי: איפה טעינו – שלושה היבטים של יצירות ישראליות עכשויות

קונצרט 20:30-19:30, אולם 207

חירות אחרות אחריות – אתי בן-זקן ואנסמבל מודאליוס, בניצוח איתן שטיינברג

Deutschlandradio Kultur

יצירות מאת גיא בן-טוב, עודד זהבי, שירי רייזמן, שרה שהם, איתן שטיינברג

יום שלישי, 16.5.17, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

הרצאה 11:45-10:15, חדר 322

פרופ' יובל שקד (החוג למוסיקה): התנועה לשחרור הצליל – על עבודתו של הלמוט לכנמן

סדנה 13:45-12:15, אולם 207

סדנה לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת דואו פרפיקס

הרצאה 15:45-14:15, חדר 322

פרופ' יובל שקד: חורבות נוראות הד – על *Salut für Caudwell* מאת הלמוט לכנמן

קונצרט 17:45-16:15, אולם 207

דואו פרפיקס

יצירות מאת הלמוט לכנמן, טורו טקמיצו, מוריס אוהנה, אנדרה ז'וליבה

קונצרט 20:30-19:30, אולם 207

רסיטל פסנתר של יצירות מאת מלחינים פלסטינים, בנגינת פאדי דיב

יצירות מאת סלבדור ארניטה, אמין נאסר, חביב תומא, מוניר אנאסטס, פטריק למא

יום רביעי, 17.5.17, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

דיון 11:45-10:15, חדר 322

השקת תקליטור ודיון בנושא מוסיקה פלסטינית בת זמננו

בהשתתפות גידי בוס, פאדי דיב, מנאר זועבי, פולקר מיכאל ויובל שקד

* הדיון ייערך באנגלית

הרצאה 13:45-12:15, חדר 322

לוצ'יה רונקטי (Lucia Ronchetti): על יצירותיי

הרצאות זוטא ודיון 15:45-14:15, חדר 322

רסלינג

הצליל הפוליטי

ארבע הרצאות זוטא ודיון בעקבות צאתו לאור של הספר מאת עודד אסף, ענבל גוטר, רון וידברג ויובל שקד,

בעריכת אורי הולנדר

קונצרט 17:45-16:15, אולם 207

לוצ'יה רונקטי: *Albertine*, דרמטורגיה לקול אישה סולו ולקולות לוחשים מן הקהל (2007)

בביצוע זמרת הסופרן אוליביה שטאן (Olivia Stahn)

קונצרט 20:30-19:30, אולם 207

קונצרט בביצוע קבוצת מוסיקה נובה

יצירות מאת קלאוס לאנג, מורטון סובוטניק, בוניטה מרקוס

יום חמישי, 18.5.17, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט

הרצאה 11:45-10:15, חדר 322

לוצ'יה רונקטי: טכניקות של הפקה קולית במוסיקה חדשה

בהשתתפות הזמרת אוליביה שטאן

סדנה 13:45-12:15, חדר 322

סדנה לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת לוצ'יה רונקטי

רביעיית הגיטרות מקלן (קונצרט במסגרת סדרת הקונצרטים האוניברסיטאית)

Feliu Gasull (b. 1959): *Fantasia sobre un Tema de Manuel de Falla*Mayako Kubo (b. 1947): *Atem Pause*George Friedrich Haas (b. 1953): *Quartett für vier Gitarren* (2007)Yonatan Ron (b. 1992): *By a split second*Feliu Gasull: *Tacarigua*Feliu Gasull: *Quartet Breu*

פליו גאזול הוא מלחין וגיטריסט ספרדי ממוצא קטלוני. את לימודי הגיטרה השלים באקדמיה למוסיקה בז'נבה ואת לימודי ההלחנה באוניברסיטת אינדיאנה. במרוצת השנים זכה במלגות ופרסים שונים בקומפוזיציה. כיום הוא מלמד מוסיקה קאמרית וקומפוזיציה באקדמיה למוסיקה בברצלונה – ESMUC. כמלחין מבצע הוזמן לנגן עם תזמורת שונות ברחבי אירופה ואמריקה. הגיטרה משולבת ברבות מיצירותיו ככלי סולני בתזמורת או בהרכב קאמרי. מרבה לכתוב להרכבים שונים וכן מוסיקה ווקאלית. השפעת המוסיקה העממית הספרדית ניכרת היטב בכתיבתו.

מיאקו קובו למדה פסנתר בקולג' אוסקה שביפן. בשנת 1972 עברה לווינה כדי להמשיך את לימודיה בקומפוזיציה, מוסיקולוגיה ופילוסופיה. ב-1980 המשיכה את לימודיה בהנובר שבגרמניה אצל הלמוט לכנמן. משנת 1985 מתגוררת בברלין. קובו משלבת בכתיבתה מוסיקה אלקטרונית ומרבה לכתוב מוסיקה לתיאטרון מחול ואופרה. היא זכתה במלגות שונות מטעם יפן וגרמניה. קובו מרבה להרצות בבתי ספר שונים למוסיקה בנושאי הלחנה, ויצירותיה מבוצעות בפסטיבלי המוסיקה החדשה החשובים בעולם.

גאורג פרידריך האס הוא אחד המלחינים המבוקשים ביותר כיום בעולם המוסיקה החדשה. למד באקדמיה למוסיקה בגראץ שבאוסטריה, ואחר כך לימד בה. השלים את לימודיו לתואר שני בווינה. משנת 2005 לימד באקדמיה למוסיקה בבאזל ומ-2013 הוא פועל כפרופסור לקומפוזיציה באוניברסיטת קולומביה בניו-יורק. לאורך הקריירה זכה האס בפרסים רבים ובמלגות שונות. יצירותיו מבוצעות באולמות קונצרטים ברחבי העולם כולו ובפסטיבלים המובילים למוסיקה חדישה. שפת כתיבתו נמנית עם הזרם המיקרו-טונאלי והספקטראלי. במרבית יצירותיו על המבצעים לכוון את כליהם בצורה כזו כך שתתקבל שורה של צלילים עיליים בכיוון מושלם.

הרצאת המעבדה המוסיקולוגית מס' 1:

ד"ר דן תדהר (אוניברסיטת קיימברידג', בריטניה): מוסיקה ומדעי הרוח הדיגיטליים

הרצאת המעבדה המוסיקולוגית מס' 2:

ד"ר דן תדהר: אתגרים במוסיקולוגיה דיגיטלית ובאחזור מידע מוסיקלי (Music Information Retrieval)

הפסנתרנית, מופע אלקטרו-אקוסטי מצויר – ארבע נבלות גרפיות בליווי פסקול מאת שירה לגמן

מבוסס על סיפורים מצוירים של עדי קפלן ושחר כרמל
שירה לגמן, פסנתר

ד"ר מעיין צדקה (החוג למוסיקה): על מוסיקה מתחת למים וחיות אחרות – על הקשרים בין מוסיקה, מים וביו-אקוסטיקה מהם התנאים האקוסטיים מתחת למים, לאיזה כיוון שוחים גלי הקול, איך בעלי חיים שונים משתמשים בסאונד, ואיך בונים הידרופון (מיקרופון תת-מיימי) בבית.

ד"ר תומר הישג (החוג למוסיקה): *דוד וגוליית*, קנטטה מאת אהרון חרל"פ – התייחסותו של המלחין לטקסט ולדרמה אהרון חרל"פ הוא אחד מהמלחינים הישראלים הבולטים של תקופתנו. במכלול יצירותיו ישנן קנטטות, אורטוריות, יצירות אקפלה, יצירות קאמריות ותזמורתיות. רובן ככולן בוצעו על ידי הגופים המובילים בארץ ובחו"ל, בין היתר בקנדה, ארה"ב, אירופה, ודרום אפריקה. הקנטטה *דוד וגוליית* כתובה לשלושה סולנים, למקהלה ולתזמורת. ההרצאה תציג את הכלים הקומפוזיטורים שחרל"פ משתמש בהם ביצירה, כגון לייטמוטיב, וציור מלים, ותדון בהתייחסותו של חרל"פ לדרמה, למבנה היצירה ולהקבלתה לטרגדיה היוונית.

פרופ' עודד זהבי (החוג למוסיקה): איפה טעינו – שלושה היבטים של יצירות ישראליות עכשויות

ההרצאה תעסוק בהיבטים של ישראליות בשלוש יצירות קצרות מאת איתן שטיינברג, אריק שפירא ויובל שקד. לצד ניתוח מאפיינים של דמיון ושוני בין שלוש היצירות תתייחס ההרצאה בקצרה גם ל"שכבה הראשונה" של "יצירות ישראליות מוצהרות" מאת אלכסנדר אוריה בסוקוביץ' ופאול בן חיים.

חירות אחרות אחרות – אתי בן-זקן ואנסמבל מודאליוס, בניצוח איתן שטיינברג

שריג סלע, חליליות; טלי גולדברג, כינור; אורית מסר-יעקבי, צ'לו; טל פדר, קונטרבס; עודד שוב, גיטרה; אמנון יואל, כלי הקשה

גיא בן-טוב: *וישא משלו ויאמר* (2016)

טקסט: יהודה אלחריזי (1165-1234) (עברית, ארמית, ערבית)

שירי רייזמן: *באוצ'י* (2016)

טקסט: איטלו קאלווינו (בתרגום לעברית מאת גאיו שילוני)

עודד זהבי: *במילים* (2014)

טקסט: תהילה חכימי (עברית)

שרה שהם: *בעיות זהות* (2016)

טקסט: יונה וולך (עברית, ובתרגום לערבית מאת סלמאן נטור)

שלושה שירי-עם בעיבוד איתן שטיינברג:

אתה אל כביר – פיוט ממסורת יהודי סוריה (עברית)

בספינה – שיר חתונה של יהודי קרלה, הודו (מליאלם)

הושט ידך לחנא – שיר חתונה פלסטיני (עברית)

במסגרת הפרויקט "חירות אחרות אחרות" הולחנו עבור אנסמבל מודאליוס שמונה יצירות חדשות, ע"י קבוצה רב-דורית של מלחינים ישראלים. כל היצירות בוצעו בבכורה ב"חג המוסיקה הישראלית" בתחילת שנה זו, וארבע מהן מבוצעות בקונצרט זה. לצדן מבוצעת בבכורה היצירה מאת עודד זהבי, ואף היא הולחנה במיוחד עבור מודאליוס. היצירות מבטאות מגוון התייחסויות אישיות, מוסיקליות וטקסטואליות לנושא הפרויקט, וכן להרכב הכלי המיוחד של מודאליוס, וליכולות הרב-סגנוניות של חבריו.

גיא בן-טוב: וישא משלו ויאמר

כששמעתי לראשונה על נושא הפרויקט, "חירות אחרות אחרות", חשבתי מיד על הטקסט המשולש הזה מתוך מקאמה י"א בספר "תחכמוני" מאת אלחריזי. ביצירה ניסיתי להתחקות אחר החוויה שעברתי כשקראתי אותו לראשונה: עומס חושי, אינפורמציה מרובה מדי שאין לי יכולת להכילה. בהדרגה, התחושה הקלסטרופובית נמוגה, ורצף האותיות, המילים והמשפטים נפרדים לאבני בניין קטנות וקלות יותר להבנה. במקביל, אבני הבניין מתחילות לאבד את משמעותן האינדבידואלית, עד שאני חש שדין השורה הראשונה כדין השורה האחרונה. מבחינתי, הטקסט אינו מציע תהליך ספרותי מסורתי, אלא תהליך אישי, שדבריו של המשורר עוברים בו פירוק מוחלט, עד רצף אותיות חסר משמעות. הצורה שבה אני מפרש את הטקסט מתייחסת אל היופי, אך גם אל הסכנות, הטמונות ברעיונות המופשטים "חירות אחרות אחרות": שפות שונות יכולות להציג מגוון פולורליסטי מרהיב, אבל גם ליצור בלבול ומחיצות בין אנשים. אני מרגיש כיצור שעלי לבחור דווקא בדרך הקשה ולבחון את שני צידי המטבע של הרעיונות החמקמקים האלה.

(גיא בן-טוב)

נישא משלו ויאמר:

דבר אל יאמן, וטאעתאלרחמן, שפר עובדיא.
אקדם לו שירי, ותסביחאלבארי, בריש כל-מליא.
שמו לעד נעלה, הוא אלרבאלעלי, ורבוןעלמיא.
לאור צדקו זהר, חכי נורא יזהר, בפלגותליליא.
ועל פל סוד נשקף, כד'אתלסתוכשף, לסד מן קאמיא.
תסדיו גברו, ורות אנהארה, אטר די לית מיא.
בתבל שם משטר, חוי כל אלאקטאר, ורומה לשמיא.
ובו כל-סי יתיה, ומיזאןאלדניא, בימינה תליא.
אדון כל הסיים, לה אלמלךאלדאים, ויודוןמלכיא.
פליאותיו יקרו, ואן טאלאלדהרו, מהשנאזמניא.
והוא תבל ירגיו, ויאתיבאלמעג'ו, בסוף עדניא.
וישעו יגלה, פיעלימדלולא, ונחיתרמיא.
וקול שופר יתקע, לנואם אלבלקע, וייהוןממיא.
וסודו יראהו, פיחיימותאה, ויפרוק סיניא.
וביתו יבנהו, ויעלי מתואה, עלי ריש טוריא.
ושם נערה שירה, לד'יאלעליאשכרא, דחילתששכניא.
ושירי בו יושר, ואמדאחיתנשר, בקל לשניא.

מְקַנְאִים בָּם יְהוּמוּ, סְרִי מְנַהֵאסְהֵמוּ, לְלֵב חֲפִימְיָא.
וְעַל צָרִים שְׁרָקוּ, וַיְהִי־הָאֵלֶּשֶׁרֶקוּ, לְאַרְעֵי אֶסְפְּמִיָּא
בְּמַלְיָם צוּף נְטָפוּ, חֲכִי אֶל־מִסְכָּאֲלֵעֵרְפוּ, וְדַכְרָה לְשִׁמְיָא.
וְהִיא שְׁיֵרָה יְקָרָה, לְקַד אֶצְחַת־פְּכֵרָא, לְרִישׁ פֶּל אֲמִיָּא.
וְצוּר חֲרָבָה יוֹטֵל, עֲלֵי הָאֵם אֶל־אֲבַטְאֵל, וְכָל גְּבַרְיָא.
וְכָה פֶל-לֵב רוּחָה, וַיִּבְקָאֲלֵכְרָאֵהָ, לְסוּפֵי יוֹמִיָּא.

שירי רייזמן: באוצ'י

בבסיס היצירה עומד הסיפור על העיר באוצ'י, מתוך "הערים הסמויות מעין" מאת איטלו קאלווינו. חומר הגלם המוסיקלי של היצירה הוא שתי ראגות הודיות: "פּוֹרְיָה דֶה־נֶשְׁרִי" ו"מְרוּ בִּיהַג", אשר מופיעות תחילה בנפרד ואחר כך יחדיו – משוחחות זו עם זו, רבות על מקומן ומדי פעם בפעם מתגבשות לקו אחד. בסיפור על העיר באוצ'י – שתושביה, מסיבות השמורות להם, אינם יורדים כמעט אף פעם לאדמה – מתוארים יחסי גומלין מסתוריים בין מה שלמעלה ומה שלמטה. בתוך יחסים אלו צפות שאלות על החירות שנטלו לעצמם תושבי באוצ'י לחיות בלי לגעת באדמה, ועל האחריות שלהם כלפי האדמה. היצירה המוסיקלית מציגה התייחסות אבסטרקטית לשאלות אלו.

(שירי רייזמן)

אחרי צעדה של שבעה ימים בסבך-השיחים, בו ההולך אל עבר באוצ'י אינו יכול לראות את העיר – והנה הוא מגיע. הקבים הדקיקים המזדקפים מן הקרקע במרחק רב זה מזה ואובדים שם למעלה בין העננים, הם התומכים בעיר. עולים אל עיר זו בעזרת סולמות. התושבים מראים את פניהם על פני האדמה רק לעיתים נדירות: היות ושם למעלה יש להם את כל מה שהם זקוקים לו, הם מעדיפים שלא לרדת. שום חלק מן העיר אינו נוגע בקרקע, לבד מן הגפיים הארוכים הללו, הדומים לרגליה של אנפה, עליהם העיר עצמה נשענת, ולבד מאיזה צל מנוקב וזוויתי שבימים שטופי-שמש מצטייר על גבי העלווה. אודות תושביה של באוצ'י ניתן לשער שלוש השערות: שהם שונאים את האדמה; שהם מכבדים אותה עד כדי כך שהם נמנעים מכל מגע איתה; שהם אוהבים אותה כפי שהייתה בטרם בואם אליה, ובעזרת משקפות וטלסקופים המכוונים כלפי מטה, אין הם נלאים מלסקור אותה וכל אשר בה, כל עלה ועלה, כל נמלה ונמלה, וכך, כמוקסמים, הם מתבוננים בהיעדרותם-הם מעל פני-האדמה.

עודד זהבי: במילים

היצירה במילים נמצאת על שני צירי אורך ביצירתי: הלחנת מילותיה החכמות והישירות של המשוררת תהילה חכימי, וטיפול מוסיקלי בטקסטים שענינם היכולת לקרוא לדברים בשמם. בקולה של אתי בן זקן הדהדה זעקתו של אנטון שמאס בשיר "הברכה" (הכלול בתקליטור שיצא לאור לפני שנים אחדות), ובאופן דומה, העיסוק העל-אנושי (מטה-אנושי) בקריאת שמות להתרחשויות ולנוכחויות בעולם, והצער הגדול שנמצא בין המילים, ובין קרעי המילים, בין מה שנחוה ומה שאין לו שם – הביא אותי לכתיבת היצירה הקצרה הזו. היא נכתבה אחרי שהאזנתי לקונצרט של אנסמבל מודאליוס והיא מוקדשת לאתי ולאיתן, שותפים ותיקים מאד לדרך מפותלת.

(עודד זהבי)

בְּמַלְיָם הָאֵלֶּה
עוֹשֶׂה שְׁיֵרִים
בְּמַלְיָם שְׁאֵמֵר
וּבְמַלְיָם שְׁלֵא נְאָמְרוּ
עוֹשֶׂה קְרָעִים.

שרה שהם: בעיות זהות

בעולם הפטריארכלי שאנו חיים בו, מצאתי בשירה של יונה וולך ביטוי צלול לקולות השקופים. הציפור – סמל לחירות חסרת גבולות, מיוצגת בשיר כציפור כלואה, לא בכלא של חומר, אלא בכלא של התודעה, של חופש המחשבה והביטוי. החברה משתיקה בגסות את קולה הייחודי והעדיון, אבל היא איננה מוותרת ונלחמת על זכותה להישמע. לאחר כמה ניסיונות נפל, היא מתפרצת, צועקת אל מרחבי האטימות, ואף היא, בניגוד לטבעה, נאלצת לפעול בכוחנות כדי לפלס לעצמה מקום. הסצנה מסתיימת בנימת פייסנות. ביצירה יש תמהיל של מוסיקה חסידית ומוסיקה ערבית אמנותית, ואלה נמזגים בסוף היצירה לתפילה משותפת, המבוססת על ניגון עממי מוכר, ומבטאה בעדינות שתי תרבויות אשר להן אותו שורש מוסיקלי.

(שרה שהם)

שתי גרסאות השיר:

צפור אחת שָׁרָה	צפור מָה אֶת מְזַמְרֶת
אָבֵל לֹא אֶת הַשִּׁיר שָׁלָה	מִיֵּשֶׁהוּ אַחֵר
צפור אַחֶרֶת שָׁרָה מְגֵרֹנָה	מְזַמֵּר מְגֵרֹנָה
זְמֶרָה זָמַר שׁוֹנָה הַצִּפּוֹר לֹא הִכִּירָה	מִיֵּשֶׁהוּ אַחֵר
לֹא יָדְעָה שָׁנָה זָמַר אַחֵר	חִבֵּר אֶת שִׁירָה
מִיֵּשֶׁהוּ אַחֵר מְחַבֵּר מְדַבֵּר מְגֵרֹנָה	שֶׁר בְּבֵית
תָּמִיד הִיא תֹשֶׁבֶת שָׁנָה הִיא	דְּרָה גְרֹנָה.
בְּהִתְקַלָּה פְּתָדָה קָצַת	צִפּוֹר צִפּוֹר
אַחֵר כִּדְּגָם זֶה לֹא	מָה אֶת שָׁרָה
נִעְשָׂתָה לֹא אֶכְפַּתִּית	מִיֵּשֶׁהוּ אַחֵר שֶׁר
קָלַת דְּעַת וְלֹא רְצִינִית	דְּרָה גְרֹנָה.
לְמָה? כְּאִילוֹ שָׁנָה הִיא	
עֲשֵׂתָה עֵינַיִם לְכָל עוֹבֵר וְשָׁב	
בְּלִי זְהוּת לְגַמְרִי	
אָבֵל לֹא הִתְקַשְׂרָה לְאַף אֶחָד	
כִּי לֹא הִיָּה לָהּ קוֹל שָׁלָה	
קוֹלָה עוֹפֵף לוֹ תִּפְשִׁי	
וְדַבֵּר מְגֵרֹן אַחֵר	
שָׁגַם הוּא לֹא יָדַע	
כִּי מִיֵּשֶׁהוּ דַבֵּר מְגֵרֹנוֹ	
אַחֵר	
וְגַם לוֹ לֹא הִיָּה אֶכְפַּת	
נִעְשָׂה לֹא רְצִינִי	
וְקוֹלוֹ גַּם הוּא הִתְעוֹפֵף	
וְדַבֵּר מְגֵרֹן אַחֵר	
וְכִדְּהִלְאָה	
וְכִדְּהִלְאָה	
כָּל קוֹל	
דַּבֵּר מְכָל גְרֹן	
אַחֵר	
וְאַף אֶחָד	
לֹא	
יָדַע	
מִיָּהוּ.	

איתן שטיינברג: טווייה

"נשלחו לחלל, למעלה, הקווים הדקיקים והעירומים של החדר הריק" – משפט זה מהרומן "קול צעדינו" מאת רונית מטלון עומד בבסיס היצירה. הרעיון של קווים דקיקים ועדינים – הנושאים מעלה, באחריות, דבר שהוגשם על פני האדמה, ומגלים לנו את סוד הטוב והחסד – מתבטא ביצירה באחריותם של המבצעים לשאת את הקווים המלודיים: תפקידיהם כתובים ללא תיבות,

ללא קצב ודינמיקה, ואין פרטיטורה המעגנת יחס קבוע ביניהם. כל נגן נקרא לקחת חלק בהגשמת היצירה, תוך התנהלות מתחשבת בחופש הביצועי המוצע בה. בעשותם כך, הנגנים חוברים לכדי גוף אחד – יצירה – הנישאת מעלה על גלי הטוב והחסד שבשותפות ובאחריות של איש כלפי רעהו וכלפי הקבוצה.
(איתן שטיינברג)

... נשלחו לחלל, למעלה, הקווים הדקיקים והעירומים של החדר הריק, שדווקא משום שלא כיסו על כלום בריקותם גלוית הלב, צפנו את העיקר, או לפחות את אחד מפניה העיקריים של האמת, מה שחשבה הילדה ברבות הזמן לאמת: שהסוד, החבוי מן העין והשקוף, הוא הטוב, לא הרע, שהאהבה היא הסוד ולא חוסר-האהבה, שהמופע הדק של חסד האושר מוותר על-ידי היריד הפתייני של הסבל, נמשך מאחוריו כמו כרכרת אויר שקופה, כמו החדר הריק שטווה סיפור משלו: שהבלש, שלוחו של הצדק וציידו של הרע, לוכד משהו בחדר הריק, המוצפן והשקוף, אבל לא את הפושע או את המעשה הנפשע בדמותה של הגווייה, אלא את היפוכם – את החסד.

שלושה שירי-עם בעיבוד איתן שטיינברג

אנסמבל מודאליוס מרבה לבצע שירי-עם מתרבויות ומקורות שונים, בעיבודים שאיתן שטיינברג מלחין עבור ההרכב. את קונצרט "חירות אחרות אחרות" בחרנו לחתום בשלושה שירים – ייצוג זעיר של מגוון ה"אחרים", כביכול, המרכיבים את החברה הישראלית:
הפיוט של יהודי סוריה "אתה אל כביר", נכתב בידי רבי רפאל ענתבי טבוב בעיר חלב במאה ה-19. כפי שקורה לעתים קרובות בפולקלור, המילים העבריות, על תכניהן היהודיים-דתיים – "אתה אל כביר, רחום שמך, רחם על עם-סגולה, כי רבים רחמך, לאין קץ ותכלה" – הותאמו למנגינה של שיר ערבי שהיה פופולרי באותה תקופה.
את השיר העממי "בספינה", המבוצע בשפת מליאלם, נהגו נשות הקהילה היהודית בקרלה, הודו, לשיר בחתונות. השיר מתאר את החתן והכלה שרים בשמחה עם אורחיהם, כשהם שטים בספינה שמפרשיה משי.
"הושט ירך לחנא" הוא שיר חתונה עממי ערבי ששרים לחתן בטקס החנא. השיר נפוץ בקהילות הפלסטיניות השונות במגוון וריאציות, ואת הגרסה שנבצע למדה אתי מפי הסטודנטים שלימדה באוניברסיטת חיפה. השיר מתאר איך מורחים את החנא על ידיו של החתן טיפה אחר טיפה, ומבקשים ממנו שכעת, עם נישואיו, לא ישכח את משפחתו.

אתה אל כביר

לחן: עממי; מילים: רפאל ענתבי טבוב

אתה אל כביר, רחום שמך, רחם על עם סגולה
כי רבים רחמך, לאין קץ ותכלה
נפשי תודך בכל עת ובכל זמן,
שעה מהללי נאמן, חון עלי בחמלה

בספינה

לחן ומילים: עממיים; תרגום חופשי לעברית עפ"י גרסה מאת אופירה גמליאל

בספינה מכה רוח, בספינה מכה רוח
החתן עולה ובא לספינה
הכלה עולה ובאה לספינה
נפרשים מפרשי המשי
הסיפון עשוי אבני חן
בגדי האורחים יפים וצבעוניים
אדום, ירוק

הושט ידך לחנא

לחן ומילים: עממיים; תרגום חופשי לעברית: אתי בן-זקן

הושט ידך לחנא, יא חתן
הושט ידך לחנא, יא לאלא

בלילה הזה אשמח, יא חתן
בלילה הזה אשמח, יא לאלא

הושט ידך, טיפה אחר טיפה, יא חתן
הושט ידך, טיפה אחר טיפה, יא לאלא

אל תרחק מאימך, יא חתן
אל תרחק מאימך, יא לאלא

אל תרחק מסבך, יא חתן
אל תרחק מסבך, יא לאלא

יום שלישי, 16.5.17

הרצאה

11:45-10:15, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, חדר 322

פרופ' יובל שקד (החוג למוסיקה): התנועה לשחרור הצליל – על עבודתו של הלמוט לכנמן

מזה עשורים אחדים עומדות יצירותיו והגותו של הלמוט לכנמן במוקד העניין הקומפוזיטורי. עמדותיו האסתטיות והאתיות מוסיפות לאתגר את המחשבה המוסיקלית, ואחר הישגיו המקצועיים-טכניים נוהים רבים וטובים – יותר ופחות. בהרצאה יוצגו יסודותיה המהותיים של עבודתו.

סדנה

13:45-12:15, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, אולם 207

סדנה לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת דואו פרפיקס

הרצאה

15:45-14:15, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, חדר 322

פרופ' יובל שקד: חורבות נוראות הד – על *Salut für Caudwell* מאת הלמוט לכנמן

דואו הגיטרות משנת 1977, *מחוזה לקודוול*, הוא בבחינת מופת של מוסיקה חדישה – מבחינת מעוף הדמיון שמתגלם בו, בנייתו, האתגר הרעיוני שהוא מזמן, ועוד. לקראת ביצועה של היצירה על ידי "דואו פרפיקס" יוצגו בהרצאה אחדים מהיבטיה.

קונצרט

17:45-16:15, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, אולם 207

קונצרט בביצוע דואו פרפיקס

איתי ביינר, אורי יעקב – גיטרות

André Jolivet (1905-1974): *Sérénade* (1957)

Preludio e Canzona

Allegro trepidante

Andante malinconico

Con allegria

Maurice Ohana (1913-1992): *Tiento* (1955)

Toru Takemitsu (1930-1996): *3 Folios* (1974)

Helmut Lachenmann (b. 1935): *Salut für Caudwell* (1977)

קונצרט

20:30-19:30, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, אולם 207

רסיטל של יצירות מאת מלחינים פלסטינים

פאדי דיב, פסנתר

Salvador Armita (1915-1984): *Introduction and Oriental Dance No.1* (1942)

Amin Nasser (b. 1935): *Sonata No.5* (2002)

Allegro ma non troppo

Largo

Moderato

Habib Hassan Touma (1934-1998): *Arabic Suite* (1961)

Maestoso e ritmico

Andante grazioso

Moderato cantabile con passione

Mounir Anastas (b. 1963): *Petite Étude pour la Paix* (2001)

Patrick Lama (b. 1940): *Huit variations sur un thème Palestinien* (1983)

סלבדור ארניטה נולד ב-1914 בירושלים ולמד נגינה בפסנתר ובעוגב בהדרכת אגוסטין למא. כבר בגיל 13 התמנה לעוזר לנגן העוגב בכנסיית הקבר. בגיל 16 נעשה נגן עוגב בכנסיית קתרינה הקדושה באלכסנדריה, מצרים. אחר כך השתלם אצל אלפרדו קאזלה ברומא והמשיך את לימודיו בבית הספר למוסיקה גילדהול. ב-1936 שב לירושלים והתמנה למנהל המוסיקלי של YMCA, וכן לימד במכללת ביר-זית. ב-1948 עקר לביירות ופעל כנגן עוגב, כמרצה וכמנצח מקהלה באוניברסיטה האמריקנית. ב-1985 נפטר בעמאן.

אמין נאסר נולד ב-1935 ברמלה וגדל בביר-זית. בילדותו למד נגינה בפסנתר בהדרכת סלבדור ארניטה. בבגרותו למד באוסטריה ובגרמניה, ועם שובו לארץ לימד במשך ארבע שנים במכללת ביר-זית. אחר כך עקר לעמאן ובמשך שלוש שנים ניהל שם את הקונסרבטוריון הלאומי למוסיקה. בתחילת שנות השבעים חזר לביר-זית ונמנה עם מייסדי הקונסרבטוריון למוסיקה, המשיך לאוניברסיטת ביר-זית. שם לימד עד צאתו לגמלאות ב-2002. שנה אחר כך היגר לארצות-הברית. לאחרונה שב להתגורר ברמאללה.

חביב תומא נולד ב-1934 בצרת. הוא למד נגינה בפסנתר בקונסרבטוריון בחיפה ואחר כך השתלם במכללת אורנים. בשנים 1956-1962 למד באקדמיה למוסיקה בתל-אביב, בהדרכת אלכסנדר אוריה בוסקוביץ'. ב-1964 יצא לברלין ללמוד מוסיקולוגיה באוניברסיטה החפשית. תואר דוקטור הוענק לו על עבודתו "מקאם ביאטי בתקסים הערבי". אחר כך נעשה ליועץ מדעי במכון למוסיקה מסורתית בברלין. ב-1977 ייסד בברלין פסטיבל למוסיקה מסורתית. תומא הוא מחברו של הספר *The Music of the Arabs*. ב-1998 נפטר בברלין.

מוניר אנאסטס נולד בבית-לחם ב-1963. בילדותו למד נגינה בפסנתר. משנת 1981 הוא מתגורר בפריס, ובשנים 1985-1989 השתתף בסמינרים בהדרכת קסנאקיס באוניברסיטה של פריס. בשנים 1987-1991 למד ב-IRCAM. בשנים 1992-1997 לימד אנאסטס "שפות של מוסיקת מחשבים" בקונסרבטוריון הצרפתי ב-Vanves. משנת 2000 הוא משמש יועץ לענייני תרבות של המשלחת הפלסטינית לאונסק"ו.

פטריק למא נולד בירושלים ב-1940. אביו, אגוסטין למא, הנחיל לו בילדותו את יסודות המוסיקה. ב-1961 יצא לפאריס ולמד נגינה בפסנתר באקול נורמל. ב-1966 שב לירושלים ולימד בה ובעמאן. ב-1968 יצא שוב לפריס, להמשך לימודים (קומפוזיציה עם אנרי דיטייה). למא הוא מחברה של "האופרה הפלסטינית הראשונה", כנען, והיא בוצעה לראשונה בשנת 2000 בגרמניה. בשנה שעברה העניק מחמוד עבאס, יו"ר הרשות הפלסטינית, ללמא ברמאללה את "אות התרבות, המדע והאמנויות". למא מתגורר בפריס.

יום רביעי, 17.5.17

דין 10:15-11:45, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, חדר 322

השקת תקליטור ודין בנושא מוסיקה פלסטינית בת זמננו

בהשתתפות גידי בוס, פאדי דיב, מנאר זועבי, פולקר מיכאל ויובל שקד
* הדיון ייערך באנגלית

הרצאה 12:15-13:45, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, חדר 322

לוצ'יה רונקטי (Lucia Ronchetti): על יצירותיי

הרצאות זוטא ודין 14:15-15:45, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, חדר 322

הצליל הפוליטי

ארבע הרצאות זוטא ודין בעקבות צאתו לאור של הספר מאת עודד אסף, ענבל גוטר, רון וידברג ויובל שקד, בעריכת אורי הולנדר

קונצרט 16:15-17:45, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, אולם 207

לוצ'יה רונקטי: Albertine, דרמטורגיה לקול אישה סולו ולקולות לוחשים מן הקהל (2007)

אוליביה שטאן (Olivia Stahn), סופרן

אורן אדם, ג'ריס בלאן, לאונרדו סברני, יואב קלי – קולות

הנובלה "אלברטין איננה" (מתוך "בעקבות הזמן האבוד") מאת מרסל פרוסט עוטה צורת מונולוג מפותח. גבר מזכר בו באישה ושמה אלברטין, והיא מתה בינתיים בתאונה. במהלך המונולוג, האיש יורד למעמקי זיכרונותיו, ו'קנאה בדיעבד' אוחזת בו באופן הולך ומתגבר.

הזמרת ממלאת לסירוגין את תפקידיהן של אלברטין ושל מושא התשוקה שלה – כובסת צעירה. מבחינה קולית, הזמרת גם מציעה כמקום מפגש של שתי הנשים גדת אגם באזור כפרי בצרפת, ומעלה את צלילי הטבע של הנוף הסודי, המתואר על ידי פרוסט.

הזמרת מדקלמת קטעים קצרים מתוך הנובלה ומייצגת בכך את קולו המרוסק של דמות הגבר בסיפור של פרוסט. היא מנסה ליצור קשר עם אלברטין (קשר שאינו אפשרי), נוכחת בפגישה של אלברטין עם הכובסת, ומשקפת ומנתחת את הכאב המתגבר של האיש.

ביצירה נעשה שימוש במנעד רחב של אפשרויות הפקה קולית – בזמרה ובדיבור, מתוך כוונה לצלול לתוך עולם הצלילים הקוליים הטבעיים, המביעים בכוונה ושלא-בכוונה את התגובות לתנאים רגשיים.
(לוצ'יה רונקטי; תרגום: יובל שקד)

קונצרט בביצוע קבוצת מוסיקה נובה

קריסטיאנה פטרסיים-יהודין, חליל; דן ויינשטיין, צ'לו; יוני ניב, אלקטרוניקה; נדב עובדיה, כלי הקשה; שירה לגמן, פסנתר

Klaus Lang (b. 1971): *Rindenmotette* (2011)

Canon in 4 parts (instrumentation ad libitum)

Text: Ferdinand Schmatz

Klaus Lang: *Ann says "why?"* for flute, percussion and piano (2009)

Morton Subotnik (b. 1933): *Axolotl* for cello and electronic ghost score (1981)

Bunita Marcus (b. 1952): *...But to fashion a lullaby for you...* for piano (1988, revised 1998)

קלאוס לאנג נולד ב-1971 בגראץ, אוסטריה. למד קומפוזיציה ותיאוריה בהדרכת ביאט פורר ויוני פג-פאן, בין היתר. יצירותיו אינן חותרות למסור תכנים חוץ-מוסיקליים (למשל: תחושות, רעיונות פלוסופיים או דתיים, תעמולה פוליטית ועוד). המוסיקה שלו הי לא-שפה, המשמשת להעברת תוכן לא-מוסיקלי. הוא רואה במוסיקה הוא מלמד באוניברסיטה למוסיקה ולאמנויות הבימה בגראץ. אוביקט אקוסטי חפשי העומד בפני עצמו. ביצירותיו, לאנג אינו משתמש בסאונד, אלא חוקר אותו ומניח לו לפתח את היופי העשיר הטמון בו. כאשר סאונד הוא סאונד בלבד, ניתן לתפוס אותו כמה שהינו באמת: תופעה בזמן – זמן שמע. לאנג מחשיב זמן כחומר אמיתי בידי מלחינים, וכן כתוכן הבסיסי של מוסיקה. להשקפתו, חומרים מוסיקליים הם זמן שנתפס באמצעות סאונד. האובייקט של מוסיקה הוא חוויית זמן באמצעות הקשבה.
(קלאוס לאנג; תרגום: יובל שקד)

כותרת המוטט מתייחסת להריצי הגזע של אלון השעם. הטקסט (בגרמנית) מתקשר מסרים של אוויר חם ולח, רוח, קינמון ועץ, והקשר ביניהם מסתורי ונתון לפרשנות אישית. הקולות נעים באופן עצמאי, בטמפו שונה, חוץ משני הקולות האמצעיים הנעים בטמפו משותף אך לא בסינכרון. הוראת הביצוע המשותפת לכולם היא מקסימום חרישיות וללא ויברטו. היצירה בוצעה בהרכבים כליים וקוליים שונים. זהו לה ביצוע הבכורה בישראל.

היצירה כתובה לחליל פיקולו, חליל בס, שש כוסות מים מכוונת, טימפני, גונג, קרוטאלס המנוגן בקשת, גלוקנשפיל ופסנתר. ליצירה שלושה חלקים וצורתה א-ב-א. היא מציגה הוויה ייחודית, המשלבת אובייקטיביות ומיסטיקה. לאנג מעיד על כל שהוא מושפע באופן מכון מהמוסיקה של ג'ון קייג' וממוסיקה עתיקה.

מורטון סובטוניק נולד בלוס אנג'לס ב-1933. הוא נמנה עם חלוצי המוסיקה האלקטרונית ומופעי מולטי-מדיה ונדע כחדשן ביצירות שמשולבים בהן כלי-נגינה ומדיה אחרים, ומוסיקת מחשבים בכלל זה. יצירתו האלקטרונית מ-1967, *Silver Apples of the Moon*, נחשבת קלאסיקה של מוסיקה מודרנית. סובטוניק בעצמו התייחס אליה אז כך: "זוהי המוסיקה הקאמרית של העתיד".

בשנות השישים של המאה שעברה לימד סובטוניק במילס קולג', ושיתף פעולה עם אן הלפרין בשתי יצירות. בשלהי העשור עקר לניו-יורק והתמנה למנהל המוסיקלי של התיאטרון של ויויאן בומון בלינקולן סנטר. זמן קצר אחר כך נעשה אמן-בית בבית הספר לאמנויות Tisch, אוניברסיטת ניו-יורק. כבר ב-1969 היה מראשי המייסדים של המכון לאמנויות של קליפורניה

(CalArts). ברשימת יצירותיו הענפה של סובוטניק יש גם מוסיקה תזמורתית וקאמרית. מעייניו נתונים כיום, בין היתר, לפיתוח תכניות לימוד לילדים, שיצירת מוסיקה נמצאת בראש מעייניהן.

החזון של סובוטניק משנות השישים היה למציאות מוסיקלית של ימינו. היצירה המבוצעת בקונצרט משתייכת לסדרת ה"אלקטרוניקה הסמויה" של המלחין (Ghost Electronic).

בוניטה מרקוס נולדה במדיסון, וויסקונסין, ובילדותה ניגנה בפסנתר וקלרנית בס. בגיל 13 החלה להלחין. ב-1981 קיבלה תואר דוקטור בקומפוזיציה מטעם אוניברסיטת ניו-יורק בבאפלו, שם למדה אצל מורטון פלדמן. בין השניים שררו קשרים עזים מ-1976 עד פטירתו של פלדמן ב-1987. ב-1985 הקדיש לה פלדמן יצירה לפסנתר שכותרתה **לבוניטה מרקוס**. כיום, בוניטה מרקוס מרצה על המוסיקה של פלדמן, מדריכה מוסיקאים בביצועה וכותבת עליה. יצירותיה של מרקוס בוצעו על ידי ההרכב Bang on a Can, רביעיית קרונוס, אנסמבל קסנאקיס ועוד. עבודתה זכתה להוקרה ולפרסים, וביניהם מטעם קרן האמנויות הלאומית, ימי המוסיקה הבינלאומיים, האקדמיה האמריקנית לאמנויות ולספרות, תחרות הקומפוזיציה של איגוד המלחינים, ופרס קרניכשטיין. מרקוס מופיעה ברחבי העולם גם כמנצחת וכפסנתרנית.

את היצירה המבוצעת בקונצרט כתבה בוניטה מרקוס לבקשתו של מורטון פלדמן כששכב על ערש דווי. ביצירה מופיע ציטוט מתוך יצירתה לאנסמבל *Adam & Eve* (1987), החוקר את נושא האהבה, ושיר ערש קצר כאפילוג. היצירה מבכה את מותו של חבר יקר. בדברי המלחינה:

"Get a nice quiet spot, relax as much as possible and listen. Don't look at the score, but feel everything inside. Feel what happens in your body, your gut, your spirit and soul. It's an amazing trip through all the stages of grief until the other side. It's a roller coaster."

יום חמישי, 18.5.17

הרצאה

11:45-10:15, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, חדר 322

לוצ'יה רונקטי: טכניקות של הפקה קולית במוסיקה חדשה

בהשתתפות הזמרת אוליביה שטאן

סדנה

13:45-12:15, המשכן לאמנויות ע"ש ד"ר ראובן הכט, חדר 322

סדנה לתלמידי קומפוזיציה בהדרכת לוצ'יה רונקטי

ביוגרפיות

איתי בינר

שב להתגורר בישראל, אחרי שהות ממושכת בהולנד. החל את לימודי הגיטרה בהדרכת לוי שפטובצקי, ואחרי השירות הצבאי למד באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, בהדרכת יורם זרביב ואירית אבן-טוב. השלים לימודי תואר שני בגיטרה במינכן, בהדרכת מתיאס קלגר. לאחר מכן קיבל תואר שני נוסף מטעם הקונסרבטוריון המלכותי באמסטרדם, בהדרכת לקס אייזנהרדט. השתלם גם אצל לסבריה ולסקליץ. הופיע כסולן וכנגן קאמרי על בימות בישראל ובאירופה. ניגן כסולן עם התזמורת הסימפונית חיפה בביצוע הבכורה של קונצ'רטו מאת בועז בן-משה, וכן ביצע בבכורה סונטה לקול ולגיטרה מאת בטאני יאנג.

"דואו פרפיקס" שייסד יחד עם אורי יעקב בשנת 2014 זכה ב-2015 במלגת אוניברסיטת חיפה להרכבים מצטיינים, ובמסגרת הזכייה נסעו הנגנים לשהות אמן (Residency) בת שבועיים בחוות המוסיקה אבאלוק שבניו-המפשייר, ארה"ב. בינר מופיע גם כפסנתרן, בין היתר בדואו עם הוויולן טל אייזנברג.

ענבל גוטר

תצלום: פרד בראונשטיין

בעלת תואר דוקטור למוסיקה מאוניברסיטת בוסטון (ארה"ב), מוסיקולוגית ופסנתרנית, בעלת תחומי עניין מחקרניים מגוונים, הכוללים מודרניזם ואוואנגרד במוסיקה של המאה ה-20, אסכולת דרמשטט, שטוקהאוזן ובני דורו, היבטים תיאורטיים-אנליטיים במוסיקה מאת מלחיני המאה ה-19 וה-20, תיאוריות של טונאליות וא-טונאליות, כרומטיציזם וארגון גובה צליל בסביבות מגוונות.

למד נגינה בפסנתר אצל אריאלה הורבט. לימודי תואר ראשון (2007) ושני (2009) השלים באקדמיה למוסיקה בירושלים, בהדרכת איתן גלוברזון. זכה בפרס השני בתחרות הנגינה של האקדמיה למוסיקה בירושלים בשנת 2007, בפרס הראשון בתחרות מרסל חליפה ב-2008, ובאותה שנה גם בתחרות "רומא לירושלים". ב-2012 זכה בתחרות סטוני ברוק, ניו-יורק, לנגינת קונצ'רטו. דיב זכה במלגות ובפרסים רבים, וביניהם מלגות קרן שרת, מלגת קרן קאטן, פרס נשיא האקדמיה למוסיקה בירושלים ומענק פולברייט. תואר דוקטור הוענק לו ב-2016 מטעם אוניברסיטת סטוני ברוק, ניו-יורק, שם למד בהדרכת גילברט קאליש. השתתף בפסטיבלים והופיע על בימות בישראל, באמריקה הצפונית ובארצות אירופה. כיום הוא מלמד באוניברסיטת ביר-זית ובבית המוסיקה בשפרעם.

אורי הולנדר

תצלום: רועי שפרניק

ד"ר אורי הולנדר משמש בימים אלה כמנהלו האמנותי של מוזיאון ראלי, קיסריה ושימש, בין השאר, כמנהלו האמנותי של פסטיבל המשוררים הישראלי במטולה, כמבקר במוסף "תרבות וספרות" של "הארץ" וכעמית מחקר במרכז למדעי היהדות של אוניברסיטת הרווארד. את עבודת הדוקטור שלו כתב בחוג לספרות עברית באוניברסיטה העברית. פרסם ספרי מחקר, מסה, שירה ותרגום. בין ספריו: פרלודים (מוסד ביאליק, 2013), צידי הפרפרים של מונמרט (נהר ספרים, 2016), המוסיקה של המהפכה: נתן זך 1955-1966 (מוסד ביאליק, 2017).

תומר הישג

מלחין ומנצח. סיים את לימודי הדוקטורט בניצוח מקהלות באוניברסיטת דרום קרוליינה שבארצות הברית. קודם למד לימודי תואר ראשון (ניצוח וחינוך מוסיקלי) ושני (ניצוח) באקדמיה למוסיקה בירושלים. כמו כן למד בבית הספר למשחק "בית צבי" וזכה בו במלגת תלמיד מצטיין. יצירותיו המוסיקליות בוצעו על ידי גופים מובילים בארץ ובחו"ל, וביניהם ערוצי הטלוויזיה 2, 10 ו-1, וברדיו – קול המוסיקה ורשת ג'. יצירתו לתזמורת ומקהלה זעקת אם הוקדשה לאביבה שליט ובוצעה על ידי התזמורת הפילהרמונית בניצוחו של זובין מהטה. תומר הישג הוא המנצח והמנהל המוסיקלי של מקהלת העפרוני, מקהלת מטה אשר, מקהלת סמינר הקיבוצים, ומקהלת אוניברסיטת חיפה, ובה הוא גם מרצה לפיתוח קול בחוג למוסיקה ובחוג לתיאטרון. בנוסף, הוא מרכז מגמת מוסיקה בחטיבת הביניים רעות לאמנויות, חיפה. בשנים 2005-2011 ניהל את המקהלה הקאמרית של האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, וכיהן שם גם כמנצח משנה לסטנלי

ספרבר. זכה במלגות רבות, ביניהן המלגה ע"ש גארי ברתיני 2011/12, מלגת השתלמות בחו"ל מטעם מפעל הפיס 2012/13 ומלגת לימודים ומלגת השתלמות בחו"ל מטעם קרן אמריקה ישראל.

רון וידברג

ד"ר רון וידברג הוא מלחין (אופרות, סימפוניות קונצ'רטים, יצירות למקהלה, מוסיקה קאמרית ושירים). כיהן כראש המחלקה לספרות, לשון ואמנויות באוניברסיטה הפתוחה וכן כראש בית הספר לחינוך מוסיקלי במכללת לוינסקי. ב-2006 הוענק לו פרס אקו"ם על "מפעל חיים". חוקר את המוסיקה של ז'אן סיבליוס, וכתב באוניברסיטה הפתוחה קורס מקיף על בטהובן. לימד קומפוזיציה באקדמיה למוסיקה בתל-אביב ומקצועות תיאורטיים באקדמיה למוסיקה בירושלים. כיום מלמד את תולדות המוסיקה וכן יסודות המוסיקה והמקלדת באוניברסיטה הפתוחה ובקריה האקדמית אונו.

עודד זהבי

תצלום: רמזי ספנסר

נולד בירושלים בשנת 1961. למד קומפוזיציה אצל אנדרה היידו, סיים את לימודי המוסמך במוסיקה באוניברסיטת פנסילבניה אצל ג'ורג' קראמב ואת לימודי הדוקטורט עם המלחינה שילה סילבר. יצירותיו בוצעו על ידי מיטב התזמורות והמנצחים בארץ ובחו"ל, ביניהם: התזמורת הפילהרמונית הישראלית בניצוח זובין מהטה, ואלרי גרגייב, אנטוניו פפאנו, לאונרד סלטקין ופרדריק שזלן, תזמורת בית האופרה של קירוב בניצוח ואלרי גרגייב, התזמורת הפילהרמונית של לונדון, ואנסמבל שאנטאקליר מסן פרנסיסקו. השתתף בפסטיבל באנף בקנדה, בפסטיבל בארג' (ניו יורק) ובפסטיבל בודן בניו בראונשוויק (מיין), וכן בפסטיבל ישראל, בפסטיבל הבין לאומי למוסיקה קאמרית בירושלים, ובשבעה פסטיבלי "קול המוסיקה בגליל העליון".

זהבי זכה במענק כעמית מחקר במכון פרנקל למדעי היהדות באוניברסיטת מישיגן ובמלגת "שוטרמן" לאמנים. כיהן כמלחין בית בתזמורות רבות ויזם והוביל בהן מהלכים שהשפיעו על פני המוסיקה בארץ. בין היתר הזמין יצירות מקוריות ממלחינים ישראלים וקידם פרויקטים הסברתיים וחינוכיים למגוון קהלים.

זהבי זכה פעמיים בפרס ראש הממשלה לקומפוזיציה, בפרס ברלאו היוקרתי בארה"ב, בפרס אנגל, בפרס רוזנבלום לאמנויות הבמה, בפרס לנדאו של מפעל הפיס ובשני פרסי "נוצת הזהב" מטעם אקו"ם. כמו כן זכה בתחרויות בין לאומיות להלחנה בספרד ובארה"ב.

זהבי אחראי על תחום המוסיקה באנציקלופדיה העברית החדשה (שמופקת בימים אלו בהוצאת "שוקן") וכותב תדיר בביטאונים ובכתבי עת. שימש כפרשן ומראיין בית בערוץ התרבות הישראלי וברשת "קול המוסיקה". השתתף בכתיבת הספר "ארול אחד", ביוגרפיה מקיפה של מאיר אריאל (הוצאת דביר כנרת ביתן מודן, 2016). זהבי מכהן כפרופסור מן המניין באוניברסיטת חיפה, הוא הקים בה את החוג למוסיקה. הוא ראש ועדת הרפרטואר ב"סל תרבות ארצי" של משרד החינוך וכיהן כחבר בוועדות ציבוריות רבות מטעם משרד החינוך, משרד התרבות, הקרן הישראלית למדעים ועוד. נשוי לקרן, נגנית כלי הקשה, ואב לדן וטל.

אורי יעקב

נולד ב-1982. החל את לימודי הגיטרה הקלאסית אצל אהוד צוויג, ובהמשך למד בהדרכתם של ראובן סרוסי, יהודה שרייר, אירית אבן טוב ויורם זרביב באקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים, והשלים תארי בוגר ומוסמך באמנויות הביצוע במוסד זה. זכה מספר פעמים ברציפות במלגות קרן התרבות "אמריקה-ישראל" בנגינת סולו וכן בנגינה קאמרית. אורי יעקב בעל תואר מוסמך במוסיקולוגיה בהצטיינות מהאוניברסיטה העברית בירושלים. כיום, במקביל לעיסוקיו כמבצע, הוא דוקטורנט ומתרגל בחוג למוסיקולוגיה באוניברסיטה העברית וחבר ומלגאי בקבוצת המחקר "צליל, דימוי ומרחב" הפועלת במסגרת מרכז מנדל-סכוליון. עד לתחילת לימודי הדוקטורט שלו שימש בתור רכז תחום המוסיקה ומורה לגיטרה בקונסרבטוריון שלייד האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים.

הופיע על מיטב הבימות בארץ ומחוצה לה. הוא מרבה לנגן בהרכבים קאמריים ובאנסמבלים מגוונים, ובין השאר הופיע והקליט עם האנסמבלים למוסיקה חדשה "אנסמבל המאה ה-21", "מיתר" ו"מודרן" (גרמניה), ובתור נגן אורח במסגרת הפקות של תזמורות רבות ושל האופרה הישראלית החדשה. כמו כן, אורי יעקב מנגן דרך קבע בצוותא עם איתי ביינר בדואו הגיטרות "פרפיקס", שייסד ב-2014 עם איתי ביינר.

שירה לגמן

תצלום: חגי כהן-מילוא

פסנתרנית ויוצרת, נולדה ב-1981. בעלת תעודת אמן מטעם ניו-אינגלנד קונסרבטורי בבוסטון, ארה"ב, ותואר שני בהצטיינות מביה"ס למוסיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטת תל-אביב. למדה בהדרכתם של הפסנתרנים אלכסנדר קורסנטיה, מיכאל בוגוסלבסקי ונטשה טדסון. זכתה במלגות הצטיינות בברלין, בוסטון ותל-אביב, והוזמנה לכיתות אמן עם אמנים מובילים בעולם. עם אולמות הקונצרטים האחרונים שהופיעה בהם כסולנית נמנים: מוזיאון הציד והטבע בפריס, בית לה קורבוזייה בפריס, ג'ורדן הול בוסטון, מוזיאון חיפה לאמנויות, גלריה יפו 23, אולם "התיבה", אוניברסיטת חיפה ועוד. משנת 2006 היא חברה באנסמבל למוסיקה חדשה קבוצת מוסיקה נובה. הופיעה במספר הפקות במסגרת אופרה פרינג' בניצוח עומר ולבר, והוזמנה לנגן עם אנסמבל המאה ה-21 תחת שרביטם של ג'ולט נאג' ואילן וולקוב.

לצד פעילותה האמנותית כפסנתרנית סולנית ובהרכבים קאמרליים, שירה לגמן יוזמת שיתופי פעולה חדשניים במגוון תחומים – האמנות הפלסטית, המחול והעיצוב. עם שיתופי הפעולה האחרונים ניתן למנות יצירת עבודה חדשה לאנסמבל קאמרי וצייר במסגרת הביאנלה החמישית לרישום ירושלים; הופעות מחול בפסטיבל המחול "ריקודי חדר" עם הרקדנית ענת שמגר והמלחינה קיקי קרן-הוס; הופעה בפסטיבל "צליל מעודכן"; יצירת מופע פרפורמנס לצ'לו ולשני רמקולים ב"גלריה הקיבוץ"; הנחיית סדנת מעבדה לאלתור בשני פסנתרים במרכז למוסיקה ע"ש פליציה בלומנטל; עבודה עם אמנית הווידאו הבריטית קתרין ג'ב במגוון פרויקטים, וביניהם עבודות לבית האופנה קום-דה גרסון ובולגרי; יצירת מוסיקה מקורית לתסכית רדיו "גלות" שיצא בהוצאת "אינטרוול"; וכתבת פסקול לסרטי אנימציה. לגמן עוסקת בחקר היחסים הגלומים במפגש של מוסיקה וציור דרך קריאה וניתוח של פרטיטורות גרפיות, ובחקר היחס שבין קו-מצויר-יוצר-דימוי, לקו-מוסיקלי-יוצר-מנגינה ושאלת תרגומם זה לזה, באמצעות שילוב של שפות תיווי חדשניות עם שפות עיצוב שונות.

בשנתיים האחרונות משמשת שירה לגמן מנהלת אמנותית שותפה בקבוצת מוסיקה נובה. במסגרת זאת היא אוצרת קונצרטים למוסיקה עכשווית ואקספרימנטלית.

מעין צדקה

מלחינה, חוקרת סאונד, מרצה. כותבת צלילים לאנשים, בניינים, כלי נגינה, חפצים, ברזלים, ועוד. תחומי העיסוק הנוכחיים שלה כוללים מחקר צלילי תת-מימי, יצירות תלויות מקום, סאונד כמוצג מוזיאוני, יצירות אודיו-ויזואליות, מלודיות שנכחדו, והדים והדהודים בהקשרים מוסיקליים, פוליטיים וחברתיים. השלימה לימודי דוקטורט באוניברסיטת קליפורניה, סנטה קרוז, בחיבור העבודה "Persistence, Resistance, Resonance", העוסקת בקשרים שונים בין מוסיקה ופוליטיקה' חמקצבים של קריאות מחאה עד לסדרת יצירות תלויות מקום המזמינות השתתפות פעילה של המאזינות/ים, מאתגרות מבנים היררכיים, ומטשטשות את הגבול בין מלחינה, מבצעת וקהל. מעין צדקה היא זוכת שני פרסי אקו"ם ופרס ראש הממשלה למלחינים לשנת 2016. מלמדת באוניברסיטת חיפה.

לוצ'יה רונקטי

תצלום: Jean Radel

נולדה ברומא ב-1963. למדה קומפוזיציה ומוסיקת מחשבים באקדמיה די סנטה סצ'יליה, ופילוסופיה באוניברסיטת רומא. בפריס השתתפה בסמינרי קומפוזיציה בהדרכת ז'ראר גריזה, והשתתפה בקורסים השנתיים על מוסיקת מחשבים ב-IRCAM (1997) וב-1999 הוענק לה תואר דוקטור במוסיקולוגיה מטעם אוניברסיטת סורבון (את עבודת הדוקטורט חיברה בהדרכת פרנסואא לסיר). ב-2005 הייתה מדענית אורחת (מלגת פולברייט) באוניברסיטת קולומביה בניו-יורק, בהזמנת טריסטאן מיריי. עוד השתלמה אצל סילבנו בוזטי (פיזולה, 1984-1981), סלבטורה שארינו (קסטלו, 1989-1991), הנס ורנר הנצה (מרינו, 1993-1996), ואנדרה רישאר (פריבורג, 2003-2005) ופולקמר היין (ברלין, 2006-2009).

לוצ'יה רונקטי הייתה פעמים רבות מלחינת-בית: בוילה קונקורדיה, במברג; באולפן למוסיקה אלקטרו-אקוסטית באקדמיה לאמנויות, ברלין; בטירת ורדנבורג, ציריך; ביאדו, ניו-יורק; בתכנית האמנים בברלין; בבית האופרה של שטוטגארט; באלפן הניסיוני של הרדיו של דרום-מערב גרמניה, פריבורג; במושבת מקדואל, בוסטון; באקדמיה של טירת סוליטוד, שטוטגארט; עיר האמנויות הבינלאומית, פריס; בקרן נדיה בולאנז'ה, פריס; ובקרן טרייה, פריס.

הפרויקטים הבימתיים-מוסיקליים שלה הופקו באופרה אונטר-דן-לינדן, ברלין, בפסטיבל רומאירופה, באנסמבל ברלין (2016), בתיאטרון מנהיים, בפסטיבל מוסיקה חדשה בשטוטגארט, באופרה של דרזדן, בפסטיבל הסתיו בפריס, במוסיקת מרץ בברלין, באופרה של מינכן, בבית הקונצרטים בברלין, בפסטיבל אולטרה-שאל בברלין, בתיאטרון ונציה ועוד ועוד.

ב-2017 תבוצע בפריס בביצוע בכורה האופרה הקאמרית שלה, *הרפתקאות פינקיו*, ואופרה קאמרית אחרת תופק באופרה אונטר-דן-לינדן בברלין. רונקטי משתפת פעולה עם יוצרים והם מחברים לבריות מקוריות במיוחד עבור יצירותיה. עבודותיה מוצגות בתקליטורים בהוצאות שונות וקטלוג יצירותיה התפרסם ב-2012, בליווי מאמרים מאת הלגה דה לה מוט, איג דיפור וריינר פלמן.

אוליביה שטאן

תצלום: Louise Wiles

זמרת סופרן. למדה בהדרכת מארי-לואיס אגס וג'ולי קאופמן בליבק ובברלין, והמשיכה והשתלמה בביצוע שירים אמנותיים אצל ארווין גייגל.

ב-2005 הופעה הופעת בכורה בבית הקונצרטים בברלין, בתפקיד הראשי ביצירתו של הרטמן, *Simplicius Simplicissimus*. אחר כך שיחקה את תפקיד צרלינה *בדון ג'ובאני* בהמבורג, עם אנסמבל רזוננס בניצוח טיטוס אנגל. בהמשך הופיעה בפסטיבל המוסיקה בדרזדן, בבתי האופרה בשטוטגארט ובהנובר, בפסטיבל האמנויות בבריסל, בפסטיבל וינה, בפסטיבל האופרה במינכן ועוד ועוד. בבית האופרה בברלין ביצעה את התפקיד הנשי ביצירתה של לוצ'יה רונקטי, *Lezione di Tenebra*.

הופיעה בפסטיבל לוצרן כזמרת ביצירות קונצרטנטיות מאת בריו, קרטל ושנברג, תחת שרביטו של בולז. באולם הקונצרטים של ציריך ביצעה את השירים התזמורתיים אופ' 8 מאת שנברג, עם קולגיום נובום ציריך. בגוואנדהאוס בלייפציג ביצעה יצירות מאת אייסלר וקראמב יחד עם אנסמבל אוואנגרד. אוליביה שטאן ביצעה יצירות עם עוד אנסמבלים והקליטה לתקליטורים.

יש לה עניין מיוחד במוסיקה מן הבארוק, ובפרט מן הבארוק המוקדם. היא השתתפה בפסטיבל טלמן במגדבורג והופיעה ברפרטואר זה בכנסיות בבראונשווייג, ברצבורג, בליבק, בדרזדן ובהמבורג. שטאן נמנית עם מייסדי האנסמבל *Early Bird*, המבצע מוסיקה איטלקית וגרמנית מתחילת המאה ה-17.

יובל שקד

נולד ב-1955 בקבוצת גזר. למד נגינה בגיטרה קלאסית (אצל טליה בורלא ויוסי ירושלמי) ובקלרנית (יעקב אלמוג); באקדמיה למוסיקה על-שם רובין בתל-אביב (קומפוזיציה אצל אבל ארליך וסרג'יו נטרא) ובבית הספר הגבוה למוסיקה בקלן, גרמניה המערבית ("תיאטרון-מוסיקה

חדש" אצל מאוריסיו קאגל). לימד במכללת סמינר הקיבוצים בשנים 1985-2015. בשנים 1990-1996 שימש עורך הפרסומים של המכון למוסיקה ישראלית ובשנים 2000-2008 ניהל את המרכז למוסיקה יהודית ע"ש פהר ב"בית התפוצות". מלמד בחוג למוסיקה באוניברסיטת חיפה משנת 2000 (2010-2015 – ראש החוג, מ-2016 – ראש בית הספר לאמנויות). לימד סמינר תיאוריה, אסתטיקה וניתוח וכן קומפוזיציה בקורסי הקיץ למוסיקה חדשה בדרמשטט, בשנים 2010, 2012 ו-2014. חיבר את הספר "מוסיקה מתפתחת" ומאמרים רבים; הפיק תקליטורים רבים וערך את החוברות הנלוות להם. אב לארבעה, סב לשני נכדים, מתגורר בפרדס-חנה.

דן תדהר

ד"ר דן תדהר הוא מוסיקולוג חישובי ומומחה למוסיקה עתיקה שפועל באוניברסיטת קיימברידג'. את תאריו האקדמיים רכש באוניברסיטת תל-אביב (פילוסופיה), באוניברסיטה לאמנויות בברלין (ביצוע מוסיקה) ובאוניברסיטת אדינבורג (בלשנות חישובית). עבודת הדוקטורט שלו במדעי המחשב (האוניברסיטה הטכנית בברלין) יוחדה למוסיקולוגיה חישובית. תדהר זכה במלגות פוסט דוקטורט אחדות – באחזור מידע מוסיקלי, פסיכולוגיה של המוסיקה ומוסיקולוגיה. כיום, הוא חבר במרכז למוסיקה ומדעים וחבר סגל בפקולטה למוסיקה בקיימברידג'. לצד עבודתו המחקרית ופעילות ההוראה שלו, דן תדהר מטפח קריירה ענפה כנגן צ'מבלו וכמומחה לכלי מקלדת היסטוריים. הוא פרסם כתבים רבים על ניתוח ממוחשב של מוסיקה ולאחרונה ערך שתי מהדורות מיוחדות (שראו אור בהוצאת אוניברסיטת אוקספורד) שבמוקדן מוסיקה עתיקה וטכנולוגיה דיגיטלית.

אנסמבל מודאליוס

תצלומים: נופר הורוביץ

אנסמבל "מודאליוס" נוסד ע"י אתי בן-זקן ואיתן שטיינברג במטרה לקדם דיאלוג בין-תרבותי ורב-סגנוני, וזאת באמצעות מחקר, חידוש וביצוע של מוסיקה עממית; באמצעות פרשנות חדשה למוסיקה בת-זמננו, קלאסית ועתיקה; ובאמצעות דיאלוג בינתחומי עם יוצרים וחוקרים, טקסטים ורעיונות. משמעות המילה 'מודוס' בלטינית היא: דרך, אופן, מידה. 'מודוסים' הם שמות הסולמות העתיקים שרווחו לפני גיבוש המז'ור והמינור, ורווחים עד היום במוסיקה עממית בתרבויות שונות. מוסיקה מודאלית – עתיקה ועממית – היא מקור השראה

לאנסמבל, אשר שואף לגבש גם 'מזדוס' של פעילות אמנותית וחברתית, ולשלב יצירה מקורית עם מחקר של מוסיקה אתנית מהמקורות התרבותיים הרבים בישראל. האנסמבל פועל בתמיכה צנועה של מנהל התרבות.

איתן שטיינברג הוא זוכה פרס אקו"ם על מפעל חיים (2014), פרס לנדאו לאמנויות (2010), ופרס ראש הממשלה לקומפוזיטורים (2007). **אתי בן-זקן** מופיעה על מיטב הבימות בארץ ובחו"ל ופעילה גם כיוצרת בתחומי התיאטרון, המוסיקה, האמנות הפלסטית והספרות. ספרה השלישי עתיד לראות אור בסדרת "קו אדום" של הוצאת הקיבוץ המאוחד. נגן כלי ההקשה **אמנון יואל** מנגן בהרכבים של מוסיקה קלאסית, אתנית וג'אז, ועוסק גם באלתור. כמו כן, הוא מלמד מוסיקה לבעלי צרכים מיוחדים – אוטיסטים, פגועי שיתוק-מוחין, ובעלי פיגור שכלי. הצלנית **אורית מסר-יעקבי** היא צלנית מובילה בתזמורת הבארוק ירושלים, ופעילה גם כמנצחת: על תזמורת "בני הקיבוצים", על תזמורת הקשתנים בקונסרבטוריון כפר סבא, ועל תזמורת הקשתנים בקונסרבטוריון קריית טבעון. נגן החליליות **שריג סלע** השתלם במוסיקה של ימי-הביניים וכיום דוקטורנט למוסיקולוגיה באוניברסיטה העברית. מופיע בהרכבים קאמריים בישראל ובחו"ל, וניגן כסולן עם רוב התזמורות בארץ. נגן הקונטרבס **טל פדר** מופיע בארץ ובחו"ל בהרכבים שונים בתחומי הג'אז והמוסיקה האתנית, וכנגן ראשי, מלחין, ומעבד בתקליטורים רבים בתחום הג'אז והמוסיקה הישראלית. ובימים אלה מסיים את הדוקטורט שלו בסוציולוגיה באוניברסיטת חיפה. נגן הגיטרה **עודד שוב** מרבה להופיע כסולן ובהרכבים קאמריים, ביצע עם התזמורת הקאמרית הישראלית את שני הקונצ'רטי לגיטרה מאת רודריגו, והוא מורה מבוקש לגיטרה קלאסית: חמישה מתלמידיו זכו למעמד "מוסיקאי מצטיין" בצה"ל. בקונצרט זה מצטרפת אל אנסמבל מודאליס הכנרת **טלי גולדברג**, כנרת פעילה המוכרת לחובבי המוסיקה הקלאסית בישראל כאחת ממייסדות הרביעייה הישראלית העכשווית, וככנרת באנסמבל סולני תל-אביב. טלי גולדברג מנגנת גם בכינור בארוק בהרכבי בארוק שונים, ביניהם תזמורת הבארוק ירושלים.

קבוצת מוסיקה נובה

הרכב של מוסיקאים, מלחינים ואמני סאונד הפועלים יחד תוך חקירה ובחינה מחדש של שדות המוסיקה העכשווית. חברי האנסמבל פועלים יחד כיוצרים וכמבצעים להעשרת הדיאלוג בין המוסיקה לבין תחומי אמנות אחרים, כגון וידאו, מחול ותיאטרון. פעילות האנסמבל נתמכת ע"י משרד התרבות והספורט ועיריית תל אביב. בשנת 2016 זכה האנסמבל במלגת אבאלוק לאנסמבלים מצטיינים מטעם אוניברסיטת חיפה.

רביעיית הגיטרות מקלן

רביעיית הגיטרות מקלן נוסדה בשנת 2014 ע"י ארבעה נגני גיטרה מישראל, יון, פורטוגל וגרמניה. חברי ההרכב נפגשו בבית הספר הגבוה למוסיקה בקלן ולמדו יחד בכיתתו של המורה פרופ' רוברטו אווסל. מאז הקמתה של הרביעייה היא זוכה לביקורות נלהבות ונוחלת הצלחות רבות.

בשנת 2015 זכתה במקום הראשון בתחרות למוסיקה בת זמננו בקרלסרוהה וכן במלגה היוקרתית Live Music Now מטעם קרן יהודי מנוחין. בשנה שעברה הוזמנה הרביעייה להשתתף בפסטיבל מוסיקה שונים בגרמניה ובצרפת. כמו כן ביצעה בביצוע בכורה יצירה מאת המלחינה ההולנדית סינטי ון-איידין לרביעיית גיטרות ולתזמורת עם התזמורת הסימפונית של אאן.

רפרטואר הרביעייה עשיר – בארוק, קלאסי, פולקלור מארצות שונות ומוסיקה מודרנית. ההרכב מרחיב את רפרטואר הרביעייה ע"י כתיבת עיבודים חדשים והזמנת יצירות ממלחינים בני זמננו. תקליטור הבכורה של הרביעייה יראה אור במהלך 2017.

דסלינג

Deutschlandradio Kultur

